

каше да се продава за високоученъ. На ученицитѣ, които бѣха изучили часослова, псалтиря и апостола, даде да учатъ пакъ сжщитѣ, но по гръцки. Освенъ това на сжщитѣ преподаваше и Есоповитѣ басни, превождани отъ гръцки на български. На голѣми празници всичкото черковно четене и пѣене въ черква изпълняваше на гръцки езикъ.

Еднажъ на даскалъ Груя, види се, не достигаше нѣщо въ Есоповитѣ басни, та отиде при даскалъ Райно въ Карлово, да си дотъкми недостатъка. Той остави насъ, които учехме гръцки, на единъ надзирателъ съ тая строга заповѣдь: „който въ отсъствието ми продума български, за всѣка дума ще изяде по две пръчки по ржце“. Въ 12-тъ дни мене се набраха 4 думи, за които следъ завръщането му трѣбваше да изямъ 8 пръчки по ржцетѣ, които, струва ми се, че и досега още ме болятъ. Па и да бѣще това наказание за български езикъ, или за нѣкакъвъ моралъ, а то за гръцки езикъ!

Наказания

Когато се учехъ въ клисурското келийно училище, употребяваха се следнитѣ наказания:

1. Плѣсница, удряне по бузитѣ или по врата за леки наказания.
2. Опъване ухо — тѣй сжщо за леко наказание.
3. Пръчка се употребяваше по ржцетѣ и задницата, но учителтъ биеше съ нея, дето завърне. Това бѣха малкитѣ ржчни наказания. Нѣкой пжтъ отъ пръчката страдаха и невинни покрай виновни: вдигне се напр. нѣйде си отъ нѣколцина врѣва; учителтъ иде и разгнѣвенъ, и въ яда си, докле намѣри кривитѣ, напуха и правитѣ.